

ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਾਲੀ ਹੀ ਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਕੀਮ ਮੁਤਾਬਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਠੋਸ ਇਨਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 29 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਪਟਿਆਲਾ— ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

M/s ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ MFR. , (ਇੰਡੀਆ) ਪੀ.ਐਲ.ਟੀ., ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1971 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 15

7 ਸਤੰਬਰ 1971 ਈ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1) (ਇਨ) ਅਤੇ 37 — ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ— ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ—ਕੀ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ— ਇਸ ਲਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਆਇਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼" ਧਾਰਾ 37(1) ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ — ਦਾ ਘੋਰਾ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਸੇਸੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

The Commissioner of Income-tax, Punjab, J & K and Chandigarh, Patiala
 v. M/s. The Oriental Carpet Mfr. (India) P. Ltd., Amritsar (Mahajan, J)

ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ. ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਆਮਦਨ-ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਵਿਆਜ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੬)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 37(1) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ "ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ: ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਈ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਮੂਲ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ; ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਤੇ - ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੬)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ : ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1970 ਦੇ ਆਰ.ਏ. ਨੰਬਰ 56 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ -71 ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਅਤੇ 1967-68 ਲਈ 68-69 ਦੇ ITA ਨੰਬਰ 1611 ਅਤੇ 70-71 ਦੇ 49 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰੁਪਏ 6,733 ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਸੀ?"

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਬਜਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਪ੍ਰੋਮ ਨਾਥ ਮੋਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਚੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਹੈ। 6,733 ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਸੀ?"

ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਨੀ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਗਲੀਚਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਲ 1966-67 ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਮੰਗ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। 6,733 ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਅਤੇ 36(l)(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ।

(2) ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 36(l)(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 37(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਖਰਚ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸੁਭਾਅ।”

ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਭੂਤਿਵੇਨ ਲੱਲੂ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ / ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਬੰਬੇ (1), ਮਹਾਰਾਜ ਅਧਿਰਾਜ ਸਰ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ. ਟੀ. ਪਟਨ (2), ਅਤੇ ਮਨਾ ਲਾਈ ਰਤਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਕਲਕੱਤਾ (3), ਕ੍ਰਮਵਾਰ।

i* .

(3) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ: -

~ “ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ (ਸੈਕਸ਼ਨ 40) ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

(1) 29 ITR 543

(2) 42 ITR 774

(3) 58 ITR 84.

ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੱਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਟੈਕਸ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੱਤੇ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਤਫਾਕਨ, ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸ-ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਜ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ

The Commissioner of Income-tax, Punjab, J & K and Chandigarh, Patiala
v. M/s. The Oriental Carpet Mfr. (India) P. Ltd., Amritsar (Mahajan, J)

ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ।”

(4) ਫਿਰ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ.

(5) ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਚੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਦਾਦਰੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਇੱਲੀ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਚਰਖੀ ਦਾਦਰੀ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। v. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (5)। ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਦੋ ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ੋਅਰ ਉਧਾਰ ਲੈਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਗਿਆ ਸਵਾਲ। ਸ਼ੋਅਰਾਂ ਦੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ "ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਰੁਕਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ। "

(6) ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੋਰਲਾ ਬਨਾਮ ਮਲਿਆਲਮ ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ (6) ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਕਮ

(4) ਆਈਟੀ ਫੈ. 1970 ਦੇ ਨੰਬਰ 19 ਨੇ 1 ਫਰਵਰੀ 1971 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(5) 24 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ., ਫੈਰੀ ਨੰਬਰ 33 ਆਫ 1970 ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(6) 53 ਆਈ.ਟੀ., ਆਰ. 140.

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਪਾਰਕ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਟੈਸਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ: -

"ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ 'ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ' ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ: ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਸਟੈਚੂ ਟੇਰੀ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਈ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਵੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ।

The Commissioner of Income-tax, Punjab, J & K and Chandigarh, Patiala
v. M/s. The Oriental Carpet Mfr. (India) P. Ltd., Amritsar (Mahajan, J)

ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਮੂਲ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ; ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਡਿਵਾਲਟ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਵਾਲਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਧੇਰੇ ਖਰਚੇ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਸਮੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਕੋਹਲ, ਜੇ.)

ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰੀ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਸਮਾਯੋਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਸਦੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਫੰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਇਲਾਜ, ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ- ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਇਹ ਵਿਆਜ ਮੁੱਖ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਲਿਆਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇਗਾ। ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਕਰੀਨਨਜ਼ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

The Commissioner of Income-tax, Punjab, J & K and Chandigarh, Patiala
 v. M/s. The Oriental Carpet Mfr. (India) P. Ltd., Amritsar (Mahajan, J)

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ. ' .

ਰਾਮ ਸਰੂਪ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ■

ਬਨਾਮ.

ਸਮੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2764

ਅਤੇ 1971 ਦੇ CM 5002

7 ਸਤੰਬਰ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ (ਹਰਿਆਣਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, (1971 ਦਾ XIX) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ - ਧਾਰਾ 5(4), ਪਹਿਲਾ